

Vošli sme do ateliéru. Vôbec to tam však nevyzeralo tak, ako ho rodičia zanechali pri odchode. Počítače a pracovné stoly zakrývala plachta. V strede miestnosti bola na zemi ďalšia plachta a na nej podstavec na pílenie. Babka stála nad kusom dreva a píliła.

Keď skončila, zdvihla zrak a pozrela na nás.

„Super okuliare, babi,“ nadchla sa Zoe.

„Požičal mi ich pán Bryant,“ povedala babka a posunula si okuliare navrch hlavy. „Aj všetko ostatné náradie.“

Lepšie som sa pozrela, čo to babka vlastne robila. „Staviaš knižnicu?“

Babka prikývla. „Prekvapenie! Pán Bryant aj vaši rodičia súhlasili. Staviam vám v rohu ateliéru malú knižnicu.“

„Odkiaľ ale vezmeme knižky?“ čudovala sa Zoe.

„Môžeme si nejaké kúpiť v antikvariáte,“ navrhla som. Vždy tam majú zopár detských knižiek.

„Pôjdeme do kníhkupectva!“ zvolala babka.

So Zoe sme na ňu pozreli. Nevedeli sme, že máme v meste kníhkupectvo.